

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΣΤΗ ΖΑΚΥΝΘΟ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Στὸ Πληκτικὸ Χωριό.....	Κ. Π. Καβάφη
Σέργιος Χ. Ραφτιάνης.....	Δ. Δάση
Ἀπὸ τὸ βιβλίον τῶν τραγουδιῶν τοῦ Χάινε.....	Α. Σ. Μάτεσι
Ἡ Ροδούλα.....	Μαριέττας Μινώτου
Τὰ Περαισμένα.....	Μυριώτισσας
Ἡ Πνευματικὴ Κίνησις εἰς τὴν Ἑπτάνησον κατὰ τὸ 1927.....	Δ. Α. Ζακυνθνοῦ
Κ. Π. Καβάφης.....	Μάριον Βαϊάνου
Διάφορα.....	
Οἱ συνεργάται τοῦ Α'. τόμου τῆς Ἰονίου Ἀνθολογίας	
Ἐκδόσεις.....	

ΕΤΟΣ Α'ον—Ἀριθ. 12

Μάρτιος 1928

Τὸ ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΧ. 3

ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

ΟΡΟΙ ΤΗΣ ΔΕΚΑΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ
(Ισχύοντες μέχρι της 30ῃ Ἰουνίου 1928)

ΜΕ ΔΡ. 3.000 ΕΙΣ 30 ΔΟΣΕΙΣ

Οἱ 12 πρῶτοι τόμοι α' - ιβ' χρευσόδετοι

Ἀποτελεῖ τὴν πλουσιωτέραν ἐπιστημονικὴν βιβλιοθήκην, τὸ μεγαλύτερον ταύτων ἀνθρωπίνης σοφίας, τὸ ἰσχυρότερον ἐλληνικὸν σύγγραμμα, τὸ πληρόσιμον χρηστικὸν λεξικὸν γλώσσης, τὸ ἐκλεκτότερον εἰκονογραφημένον λεύκωμα.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΕΣ τὸ σύστημα τῆς διὰ μηνιαίων ἐκατονταδράχμων δόσεων διαθέσεως τῆς ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑΣ εἰς τὴν μεγάλην μᾶζαν τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοῦ, δεχόμεθα ἐγγραφᾶς διὰ τοὺς δώδεκα πρῶτους Τόμους αὐτῆς (α' ιβ') ἀντὶ δρ. *τριῶν χιλιάδων (3.000)* ἐξοφλουμένων ἐντὸς *τριᾶκοντα (30)* μηνῶν. Οἱ ἐγγραφόμενοι εἰς τὴν *Δεκάτην* σειράν συνδρομηταὶ θὰ λαμβάνουν τοὺς δώδεκα πρῶτους Τόμους τῆς ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑΣ (ἐκ σελίδων 95) περὶ τοῦ ἐλαττοῦ καλλιτεχνικῶς χρευσδεμένους, παραλλήλως πρὸς τὴν ἐκδοσίν των καὶ τὴν καταβολὴν τῶν ἀναλόγων δόσεων.

Μὲ τὸ τεῦχος αὐτὸ τελειώνει ὁ πρῶτος τόμος τῆς

ΙΟΝΙΟΥ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ

Ἡ Διεύθυνσις εὐχαριστεῖ τοὺς ἀγαπητοὺς τῆς συνδρομητὰς κα' ἐλπίζει ὅτι θὰ ἐξακολουθήσουν τὴν ὑποστήριξίν τους, ἐμβάζοντας τὴν συνδρομὴν του: γιὰ τὸ Β' χρόνο.

Παρακαλεῖ ἐπίσης θερμότατα τοὺς λίγους ἐκείνους ποὺ δὲν ἔχουν στείλει ἀκόμη τὴν περσινὴν, νὰ τὴν στείλουν.

ΔΩΡΑ ΤΗΣ «ΙΟΝΙΟΥ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ»

Σ' ὅποιον γράφει 5 συνδρομητὰς καὶ ἐμβάσει τὴ συνδρομὴν τους θὰ σταλεῖ ὡς δῶρον τὸ περίφημον *Λεύκωμα τῆς Ζακύνθου* (200 μεγάλες σελίδες - 107 εἰκόνες).

Σ' ὅποιον γράφει 10, θὰ σταλεῖ δωρεὰν τὸ *Λεύκωμα* καὶ *Οἱ Χάριτες*.

Συνδρομὴ : Ἐτησίᾳ Δραχ. 35

Ἑξαμήνου Δραχ. 20

ΣΤΟ ΠΛΗΚΤΙΚΟ ΧΩΡΙΟ

Ἐπὶ πληκτικὸν χωρίον αὐτὸ ἐγγράφεται—
ὁπάλληλος σ' ἓνα κατάστημα
ἐμπορικόν· νεότατος — καὶ αὐτὸ ἀναμένει
ἀκόμῃ δυὸ τρεῖς μῆνες νὰ αεράσων,
ἀκόμῃ δυὸ τρεῖς μῆνες νὰ λιγροστέψων ἢ δουρίσει
κι' εἰσι νὰ μεταβεῖ στὴν πόλιν νὰ ριχθεῖ
στὴν κίνησιν καὶ στὴν διασκέδασιν εὐδύς·
σπὶς πληκτικὸν χωρίον αὐτοῦ ἀναμένει—
ἔωσσε σπὶς κρεβάτι ἀσώγῃ ἐρωτοπαθὲς,
ὅλ' ἡ νεότης του σπὶς σαρκικὸν ὁδὸν ἀναμένη,
εἰς ἔντασιν ὡραίαν ὅλ' ἡ ὡραία νεότης του.
Καὶ μὲς σπὶς ὕπνον ἢ ἡδονὴν ἀροσῆλθε· μέσα
σπὶς ὕπνον βλέπει κ' ἔχει τὴν μορφήν, τὴν σάρκα αὐτοῦ ἡδόμε.

Κ. Π. Καβάφης

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ *Καὶ Χατμ*
ΗΜΕΡΟΜ. 20.8.85
ΑΡΙΘ. 36816

τοῦ Χριστοδοῦλου Ραφτάνη μέχρι ἰδρύσεως ἐν Ζακύνθῳ τοῦ Τυπογραφείου τοῦ ὁποῦ, ὅμως, ἡ ἐγκατάστασις συνετελέσθη οὐχὶ παρὰ τοῦ πατρὸς Χριστοδοῦλου ἀλλὰ παρὰ τοῦ ἤδη ἀνδρωθέντος υἱοῦ τοῦ Σεργίου, ἀφ' οὗ πάντα τὰ ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ, τὸ ὅποιον ἔφερε τὸ ὄνομα «Παρνασσός» ἐκτυπωθέντα βιβλία, τὸν Σέργιον ἀναγράφουσιν, ἐν τῇ προμετωπίδι των ὡς ἰδιοκτήτην, διευθυντὴν δὲ τὸν Νέστορα Ταρουσέπουλον.

Τὸ ὅς εἴρηται Τυπογραφεῖον ἤρξατο, ἐπ' αἰτίαις οἰωνοῖς, τὰς ἐσχατίας τοῦ. Τὸ ἀριτύπιστον Κράτος τῆς ἐλευθέρου· Ἑλλάδος· ἐστερεῖτο εἰσέτι τυπογραφείων ἐπικρατῶν, οὕτω ὥστε, ἐν τῷ τυπογραφίᾳ Ραφτάνη ἐξετυπώοντο οὐ μόνον πνευματικὰ προϊόντα σκόντα τὴν γέννησιν των ἐν Ζακύνθῳ ἀλλὰ καὶ ἐσχα ξένης τῆς Ζακυνθίας προελεύσεως. Οὕτω τὸ τυπογραφεῖον πολλὰ εἶχε τὰ ἐκ τῆς ἐργασίας κέρδη. Ἀλλ' αἱ σκέψεις τοῦ Σ. Ραφτάνη δὲν ἀπεσκόπουν εἰς τὴν διὰ τοῦ τυπογραφείου ὀλικὴν ἱκανοποίησιν, ἐξ ἐναντίας ἀπέδλεπεν οὗτος εἰς τὴν χρῆσιν τῶν κερδῶν ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Πατρίδος. Πλεῖστα ὅσα πνευματικὰ ἐσχα, μεγάλως τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τοῦ φιλομούσου κύκλου ὠφελήσαντα δὲν θὰ ἔβλεπον τὸ φῶς ἂν δὲν ἐφέροντο ταῦτα εἰς δημοσιόγητα δαπάναις τοῦ Σ. Ραφτάνη.

Παραθέτομεν ἄμεσως κατωτέρω τρεῖς πίνακες· ἐξ ὧν ὁ πρῶτος περιλαμβάνει τὰ ἔργα ὧν αὐτός· οὗτος δὲ Σέργιος Ραφτάνη· φέρεται συντάκτης καὶ ἐκδότης, ὁ δεύτερος περιλαμβάνει ἅπαντα τὰ δαπάναις αὐτοῦ ἐκδοθέντα θρησκευτικὰ βιβλία καὶ ἐν τῇ τρίτῃ ἀπαριθμοῦνται τὰ δαπάναις αὐτοῦ ἐκδοθέντα φιλολογικά.

ΠΙΝΑΞ Α'

- 1) Τοκολόγιον. Τοκολόγιον ἔκδοσις τοῦ 1860
- 2) Piccolo Abbecedario e Silabario Italiano
- 3) Τὸ ἐξωκλήσιον τοῦ δάσους
- 4) Ἀκολουθία τῆς θείας Μεταλήψεως
- 5) Ἑγκόλπιον τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ τῆς Ἀνατ. Ἑκκλησίας Ἑκκλησιαστικῇ ἐγκρίσει, Ἑκδόσεις δύο ἡ τοῦ 1860 καὶ ἡ τοῦ 1865
- 6) Τὰ Ἰουδαϊκὰ, ἦτοι, ἀνατροπὴ τῆς θρησκείας τῶν Ἑβραίων κ. λ. π. μετὰ προσθήκων καὶ ἀνεκδότων. Παράρτημα ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Παύλου Μεδίκων γραφέντων περὶ Ἑβραίων. Οἱ παραδεχθέντες ψευδεῖς Μεσσίας καὶ τὸ χρυσοῦν πόνημα Σαμουὴλ Ραββὶ τοῦ Ἰουδαίου ἐξέλεγχον τὴν τῶν Ἰουδαίων πλάνην, μετὰ εἰσαγωγῆς καὶ διαφορῶν ἄλλων ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων ἐν οἷς καὶ τινὰ ἀνεκδοτά. Ἑκδόσεις 1861
- 6) Ἐπιστολὴ Π. Δεντούλου περιγράφουσα τὸν χαρακτήρα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπόφασις κατ' αὐτοῦ τοῦ Ποντίου

Πιλάτου. Ἑκδόσις 1862

ΠΙΝΑΞ Β'

- 1) Πηδάλιον τῆς τῶν Ὁρθοδόξων Ἀγίας Ἀνατολικῆς Ἑκκλησίας· Σχῆμα 8ον ἔκδοσις 1864
- 2) Συναξαριστὴς τῶν 12 μηνῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ. Τόμοι 3
- 3) Σύνοψις ἱερᾶς Θεολογίας Ν. Κούρτσουλα. Τόμοι 2. Σχῆμα 8ον. Ἑκδόσις 1862
- 4) Ἐπίτομος Ἑκκλησιαστικὴ Ἱστορία Στεφ. Κομμητᾶ μετ' ἀναπληρώσεων Π. Χιώτου. Ἑκδόσις 1861. Σχῆμα 8ον.
- 5) Πλάτωνος Μητροπολίτου Μόσχας. Ὁρθόδοξος διδασκαλία, ἦτοι ἱερὰ Κατήχησις. Μετάφρασις Α. Κοραῆ μετὰ προσθηκῶν Κ. Τυπάλδου Ἀρχιερέως Σταυρουπόλεως.
- 6) ἱερὰ Κατήχησις τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς πίστεως συνοπτικῶς ἐκτεθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως Σταυρουπόλεως Κ. Τυπάλδου. Ἑκδόσις 1860. Σχῆμα 16ον.
- 7) Περίληψις τῶν πράξεων τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ὑπὸ τοῦ Θεοτατομάγνητος Κ. Χριστοδοῦλου, δαπάνη Σ. Χ. Ραφτάνη, ἔκδοσις 1857 Σχῆμα 16ον
- 8) Ἱστορικὴ περίληψις τοῦ Ἀγίου Εὐαγγελίου ὑπὸ τοῦ ἰδίου Κ. Χριστοδοῦλου, πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτ. Σχολείων Ἑκδόσις 1857
- 9) Σύνοψις ἱερᾶς Κατήχησεως ὑπὸ Α. Κοραῆ
- 10) Σύνοψις ἱερᾶς Ἱστορίας ὑπὸ τοῦ ἰδίου. Ἑκδόσις 2α 1862 Σχῆμα 16ον
- 11) Αἱ τέσσαρες ἁσματικαὶ Ἀκολουθίαι τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης τοῦ θαυματουργοῦ μετὰ προσθήκης ἀνεκδότων καὶ νέου Συναξαρίου, δαπάνη μὲν Σεργίου Ραφτάνη ἀλλ' ἐν τοῦ ἐν Ἀθήναις Τυπογραφείου τοῦ Α. Γκαρπολά. ἔτι 1844. Σχῆμα 8ον.
- Ἡ ἔκδοσις τῶν ἀνωτέρω Ἀκολουθιῶν ἐν Ἀθήναις ἀποδεικνύει καθ' ἡμᾶς διὰ τὸ Τυπογραφεῖον Ραφτάνη ἰδρῦθαι ἐν Ζακύνθῳ μετὰ τὸ ἔτος 1844. Ἀπόδειξις ἄλλως τε τρανωτάτη διὰ ἅπασαι αἱ ἐκδόσεις τοῦ περὶ οὗ τοῦ λόγου Τυπογραφείου φέρουσι μεταγενεστέρων τοῦ 1844 χρονολογίαν.
- 12) Ἀσματικὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Μάρτυρος Θεοφίλου τοῦ Ζακυνθίου ὑπὸ Γ. Κορισιάν. Ἑκδ. 1856. Σχῆμα 8ον
- διορθώσεις τοῦ Κωνστ. Ἱερομονάχου Στρατούλη.
- 13) Χριστιανικῆς διδασκαλίας μάθημα τμήματος Α'. Προσενχαι δι' ἀλληλοδιδασκόμενα παιδιά, διορισθεῖσαι ὑπὸ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ τῆς προπαιδείας Ἐπιτροπῆς. Ἑκδόσεις δύο, ἡ τελευταία ἔτι 1857 Σχῆμα 16ον
- 14) Ἐγχειρίδιον Χριστιανικῶν περιέχον σύντομον εἰρήνη

σιν τοῦ θείου Ναοῦ, τῶν ἐν αὐτῷ ἱερῶν σκευῶν καὶ ἡμ-
φίων καὶ τῶν συνήθων ἀκολουθιῶν τῆς ἱερᾶς λειτουργίας καὶ
'Αγ. Μυστηρίων τῆς 'Ανατολικῆς 'Εκκλησίας ὑπὸ Δημητρίου
Ν. Δαρβάρεως. "Εκδόσις νέα τοῦ 1857. Σχῆμα 16ον

15) Σύνοψις 'Ιερᾶς 'Ιστορίας ὑπὸ Γ. Γενναδίου. "Εκδόσις
τοῦ 1861 εἰς 8ον

ΠΙΝΑΞ Γ'

1) Δύρα 'Ανδρέου Κάλβου καὶ ἀνέκδοτος "Υμνος 'Αντω-
νίου Μαρτελάου ὑπὸ Σ. Δε Βιάζη. "Εκδόσις Ραφτάνη τοῦ
ἔτους 1881

2) "Απαντα Χριστοπούλου. "Εκδόσις 1864

3) Χάσης. Δύο ἐκδόσεις 1861 καὶ 1864

4) "Απαντα 'Ιωαν. Βηλαρά ἦτοι Ποιήματα καὶ περὶ τινὰ
μετὰ προσθήκης ἀνεκδότων. "Εκδόσεις δύο. 'Η 2α ἐγένετο
τῷ 1871

5) Κωνσταντίνου 'Ιερομον. Στρατούλη (τοῦ μετέπειτα 'Ε-
πισκόπου Κυθήρων) Δοκίμιον Καλλιλογίας ἦτοι Στοιχεῖα Αλ-
οθητικῆς. "Εκδ. 1856

6) "Απαντα Σολωμοῦ. "Εκδότης Δε - Βιάζης δαπάναις Σ.
Ραφτάνη "Εκδ. 1884

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω, ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ραφτάνη ἐξε-
δόθησαν πλείστα ὅσα βιβλία τὰ μὲν διδακτικά τὰ δὲ ἀνωτέ-
ρου πνευματικοῦ ἐπιπέδου. Οὐ μὴν ἔχουσιν τινὰ ἐξ αὐτῶν ἐπὶ
παραδείγματι. Οὕτω ἐξεδόθησαν, 1) "Απαντα Χριστοπούλου
ἐκδόσις 1864 2) Ποιήματά τιν' Ἰωνίου Τυπάλδου ἐκδ. 1856
3) 'Ανακρέοντος Τηίου 'Ωδάκια μετ' ἀξιολόγου προλόγου,
μεταφρασθέντα ἐμμέτρως εἰς ἀπλοελληνικὴν γλῶσσαν, ἐν ἔτει
1855 ὑπὸ Δ. Γ. 'Αραβαντινοῦ 4) Πραγματεῖα περὶ 'Ομήρου
Κωνσ. 'Ιερομον. Στρατούλη ἔτει 1852 5) 'Απομνημονεύματα
πρὸς καταρτισμὸν τῆς περὶ ἀπελευθερώσεως τῆς 'Επτανήσου
'Ιστορίας ὑπὸ Κωνστ. Χ. Δομβάρδου. Φυλλάδια ἐπτὰ. ἔτος 1871
6) 'Ωδαὶ Γεωρ. Κανδιάνου Ρώμα "Εκδ. 1857 7) 'Η ἐν Νε-
απόλει 'Ελλ. 'Εκκλησία ὑπὸ Νικολ. Κατραμῆ 'Αρχιεπισκόπου
(τοῦ μετέπειτα 'Αρχιεπισκόπου Ζακύνθου κ. λ. π.

Τὸ Τυπογραφεῖον Ραφτάνη ὑπῆρξεν ὅντως διὰ τὴν Ζά-
κυνθον σοβαρώτατον βοήθημα πνευματικῆς κινήσεως, φάρος
τηλαυγῆς ἐκπέμπων τὰς λαμπράς του ἀκτίνας πολὺν πέραν
τῶν ὁρίων τῆς μικρᾶς μας Ζακύνθου. Σκοπίμως, ὁθεν, ἐγέν-
ετο ἐν τῷ προλόγῳ μας μνεία τοῦ ἐν Παρισίοις Τυπογρα-
φείου Διδότου. Ἐάν ὁ κ. Γεώργιος Σωτηριάδης ἐν τῇ ἀρίστη
περὶ 'Ανδρέου Κάλβου διαλέξει του τῇ γενομένη ἔτει 1916
ἐν εἰς ἐν 'Αθήναις Φιλολογικῷ Συλλόγῳ «Μαρνασσὸς» παρέ-
βαλε τὸν κ. Φέξην διὰ τὰς πολυτίμους ἐκδόσεις του, πάντῃ

δικαίως, πρὸς τοὺς Διδότους (ὅσα τεύχος διαλέξεων Φιλολογ.
Συλλόγου Παρισίου 4, σελ. 24) νομίζομεν ὅτι δὲν ὑπερ-
βάλλομεν περὶ τὰ πράγματα ἐάν τὸν Σ. Ραφτάνην ὀνομάσω-
μεν Διδότον παλαιότερον τοῦ κ. Φέξη.

Ἐυεργετικῇ, ὄντως, τοιοῦτοι ἐκδόται καὶ Τυπογράφοι τοῖς
ἀξίζει ὁ τίτλος τῶν μεγάλων τοῦ "Εθνικοῦ εὐεργετῶν. Πᾶς τις
ἐπιμελόμενος τῆς 'Εθνικῆς 'Ιστορίας, ἥς θεωρήσῃ καθήκον
του νὰ καταστήσῃ τὴν μνήμην των θαλερὰν παρὰ τοῖς με-
ταγενεστέροις διὰ τῆς ἑορτῆς καὶ ἐλαχίστης συμβολῆς του.

Δ. ΔΑΣΗΣ

Ζάκυνθος

Ἀπὸ τὸ Βιβλίον τῶν τραγουδιῶν
ΤΟΥ ΧΑΪ' ΝΕ

(Man glaubt dass ich mich gräme . . .)

Θαρροῦν ἀπὸ τὸν ἔρωτα
Πῶς πίκρα ἔχω μεγάλη,
Στὸ τέλος πείθομαι κ' ἐγὼ
"Οπως τὸ λένε οἱ ἄλλοι.

Κ' ἐσέ, μεγαλομάτα μου
Μικρῇ, σὸ ῥω εἰπωμένο,
'Ανέφραστα πῶς σ' ἀγαπῶ
Κι' ἀπὸ ἔρωτα πεθαίνω.

Μὰ τῷ λῆγα μονάχος μου
Στὴν ἔρημ κάμαρά μου,
Καί, ἄχ!, πάντοτε ἔμεινα ἄφωνος
Σὰν ἦσουνε μπροστά μου!

Σὰν κάποιος ἀγγελολαίμονες
Μοῦ ἐφράζανε τὸ στόμα...
Καὶ ἄχ!, ἀπ' ἀγγελολαίμονες
Τόσο ὑποφέρω ἀκόμα

Ἄντ. Σ. Μάτσεις

Η ΡΟΔΟΥΛΑ

Ήταν τὸ πιὸ πλούσιο κορίτσι τοῦ κόσμου· δὲν τοῦλειπε τί-
ποτα. Μπορεῖ κανεὶς νᾶναι ὅμως πλούσιος καὶ νὰ στερεῖται τὰ
χίλια δυνά. Μ' αὐτὸ δὲ γινόταν μὲ τὴ Ροδούλα. Ὅτι μποροῦσε
νὰ φαντάσῃ νοῦς ἀνθρώπου, τόχε μπροστὴ τῆς. Θὲς χρυσά-
φια ; Εἶχε ἀμέτρητα. Κλεινόταν στὴν κάμαρα τοῦ θησαυροῦ
ποῦταν γεναμένη μὲ σιδερένιους τοίχους καὶ περνοῦσε τὴν ὥρα
τῆς κοιτάζοντάς τα. Καθισμένη στὴν πολιτρόνα τῆς μὲ τὰ πο-
λύτιμα στολίδια, περνοῦσε ἀνάμεσα πὸ τὰ μακρυνὰ τῆς κρινο-
δάχτυλα ὅλα ἐκεῖνα τὰ πολύτιμα ἄστρα : Ρουμπίνια, αἰματοσιτά-
λαχτα, ζαφείρια μὲ τ' οὐρανοῦ τὸ χρῶμα, σμαράγδα πράσινα
διάφανα, σὰν τὴ γαλήνια θάλασσα, τριανταφυλλὰ κοράλλια,
πὺν τᾶπερνε γιὰ ροδόφυλλα. Ήταν ἡ χαρὰ τῆς Ροδούλας νὰ
πηγαίνει νὰ τὰ καμαρώνει, νὰ φορεῖ γύρω στὸν κρινόλευκο λαι-
μὸ τῆς τὰ μακρυνὰ μαργαριταρένια γιορντάνια πὺν κυλοῦσαν ὅ-
πως τ' ἄφην' ἀπὸ τὸ βάρος κι' ἔφταναν στὰ πόδια τῆς χάμου,
ἂν δὲν τὰ ἐφταδίπλωνε καὶ δὲν σκλάβωνε τὸ ζηλευτὸ λαιμὸ τῆς.
Κ' ἦταν ὅλα δικὰ τῆς, σιβαγμῖνα, κυκλωμένα ἀπὸ μιὰ θάλασ-
σα πὸ χρυσάφι, πὺν λαμποκοποῦσε λὲς καὶ μπῆκε μέσα καὶ κλεί-
στηκε ὁ ἥλιος.

Ήταν μέρες πὺν κι' αὐτὰ βαριώταν ; Δὲν εἶχε παρὰ νὰ κα-
ταιβεῖ σι' ἀπέραντό τῆς περιβόλι, πὺν ἦταν τὰ πιὸ σπάνια λου-
λούδια. Περιβολάριδες περίφημοι, πὺνχε φέρει ἀπ' ἔξω, φρόντι-
ζαν νὰ μὴ τῆς λείπουν τ' ἀγαπημένα τῆς τριαντάφυλλα καὶ
γιούλια, χειμῶνα καλοκαῖρι. Καὶ τί πρασινάδα ! Ζωγραφιὰ !
Κεῖ μέσα ξέφευγε σὰν εἶχε τίς κακὲς τῆς, σὰν τὰ μάτια τῆς
ἦταν κλαμμένα.

Μάλιστα ! Ἡ Ροδούλα ἦταν δυστυχισμένη. Πάντα θλιμ-
μένη, ποτὲ εὐχαριστημένη ἀπὸ τὴ ζωὴ. Καὶ τί δὲν ἔκαναν οἱ
δοῦλες τῆς, πὺν τὴ λάτρευαν, γιὰ νὰ τὴ δοῦν χαρούμενη ! Μὴ
ἀπ' ὅλα τὰ μακρυνὰ βασίλεια ; Ἡ ἀρχόντισσά τους, δὲν τὰ κοι-
να σκυλιά τῆς βρῆκε παρηγοριὰ ἢ ξακουσμένη ρηγοπούλα.
Μήτε στὰ σκυλιά τῆς, μήτε στὶς πανάκριβες τουαλέτες τῆς. Τὶς
φοροῦσε μιὰ - δυνά - δυὸ φορὲς καὶ τίς περνοῦσε στὶς καμεριέρες τῆς.

Μήτε στὶς ὁμορφοβαλμένες καὶ μυθοστολίστες κάμαρες. Μήτε
στὰ θέατρα, πὺνπαιζαν τὰ καλύτερα κομμάτια γιὰ χάρι τῆς.

Πάντα μονάχη, πάντα σκεπτική, τὸ ῥοδαλὸ τῆς χεῖλ' δὲν
ἤξερε τὸ χαμογέλιο. Μὰ τί συνέβαινε λοιπὸν ; Μπᾶς κι' ἀγα-
ποῦσε κανένα ; Οὐτ' ἰδέα. Στους χοροὺς ὅλοι οἱ λεβέντες τρέ-
χανε σκλάβοι μπροστὴ τῆς. Μπᾶ ! Κεῖνη οὔτε τοὺς κοιτοῦσε. Ὁ
ὅξω κόσμος τὴ θαρροῦσε γιὰ περήφανη κι' ἀκατάδεχτη, μὰ
οἱ δικοὶ τῆς βλέπανε τὴν ἀγγελικὴ καρδιά τῆς, πὺν μοίραζε
τόσα καὶ τόσα στοὺς φτωχοὺς, κι' ἀνησυχοῦσαν περισσότερο
γιὰ τὴ θλίψη τῆς. Ἔτσι ὅλοι τὴ λυπότανε.

Κι' ὅμως ἔβλεπε τίς ἄλλες πὺν γίνονταν εὐτυχισμένες μὲ τὸ
τίποτα. Νὰ τὸ κοριτσάκι τοῦ κύρ - Γεώργη τοῦ κηπουροῦ,
προχτὲς πῆγε στὴ Ροδούλα ὅλο γέλια γιὰ τὸ πατέρα τῆς τῆς
χίρισε στὴ γιορτὴ τῆς ἓνα δαχτυλιδάκι μ' ἓνα ρουμπίνιόσ' ὁ δὲ,
μικροῦτσικο σὰν ἄμμος - Πετοῦσε ἀπὸ τὴ χαρὰ τῆς. Οὐτ' ἔβγα-
ζε τὰ μάτια τοῦ ἀπ' αὐτὸ λὲς καὶ θὰ τοῦφευγε ἂν κοιτάζε ἄλλου.

Ἡ Μάρδα πάλι, ἡ πιστότερη καμαριέρα τῆς, χοροπηδοῦσε
ὅλο τ' ἀπόγιομι μπρὸς στὸν καθρέφτη, πὺν φόρεσε τὴν και-
νούργια τῆς ποδιά. Ἡ Ροδούλα τᾶχε βαρεθεῖ ὅλα. Τίποτα δὲν
τῆς ἔκανε ἐντύπωση. Σὰν κοιτάζε ἀπὸ τὸ ψηλὸ τῆς παρεθύρι
κορίτσια τῆς ἡλικίας τῆς νὰ γυρνοῦν εὐτυχισμένα σιὸ δειλινὸ
μ' ὁμορφα ἀγριολούλουδα τοῦ κάμπου, καὶ νὰ χαλοῦν τὸν κό-
σμο ἀπ' τὰ γέλια καὶ τίς φωνὲς τους, ἀναρωτιώταν καὶ ἡ ἴδια
γιατὶ νᾶναι ἔτσι λυπημένη.

Ὁ νιὸς, ὁ δουλευτῆς, ὁ λεβέντης, πὺν κόπιαζε ὡς τώρα
στὰ καράβια, σκόλασε μὲ τὸ μεσημέρι καὶ τράβηξε ἴσια στὴ
γωνία τοῦ δρόμου, στὸν πούλητῆ. Πῆρε δύο κυδῶνια ζεστά,
ἀφοῦ διάλεγε μιὰ ὥρα νὰ βρεῖ τὰ μεγαλύτερα τοῦ ταψιοῦ, ἔδω-
κε λίγες δεκάρες πὺνχε, καὶ τράβηξε τὸ δρόμο τοῦ τρώγοντάς
τα μὲ λαιμαργία. Ἡ Ροδούλα τὸν κοιτάζε ἀπὸ ψηλά. Ἀπ' ὥρα
τὸν παρακολουθοῦσε σιὸ λιμάνι πὺν ξεμανικωμένος ἔπλενε μὲ
τὰ γερά μπράτσια τοῦ τὸ καράβι, γύρω - γύρω, ἀδιαφορώντας
πὺν γενόταν μούσκεμα. Τὸν ἔχασε γιὰ λίγο μετὰ τὸν ξα-
νάειδε μονιζουρωμένο χέρι καὶ πρόσωπο σὰν ἀράπης σωτὸς,
ξυπόλυτος. Ἀδιαφοροῦσε γιὰ τὸ κρύο, γιὰ ὅλα γύρω του, ἔχτις
ἀπὸ τὰ κυδῶνια. Μὰ τί ὄρεξη πὺν τὴν εἶχε ! Εἶχε φάει τόνα
καὶ ἔβαζε τ' ἄλλο σιὸ στόμα τοῦ, πὺν κάποιος, περνώοντας, δι-
χως νὰ τὸ θέλει, τοῦ ἔσπρωξε τὸ χέρι. Τὸ τράνταγμα ἦταν δυνα-
τὸ καὶ νάσ' τὸ κυδῶνι ροβολάει ἄκρη, ἄκρη σιὸ λιμάνι καὶ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΤΑΝΗΣΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1927

Οἱ κοινωνικοὶ καὶ πνευματικοὶ ὄροι, ὑπὸ τοὺς ὁποίους διατελοῦν κατὰ τὰ τελευταῖα εἴη αἱ ἐπαρχίαι καὶ ἡ συγκεντρωτικὴ τάσις πρὸς τὴν πρωτεύουσάν, ἀπεστέρησαν τὴν ἑπτανήσον τῆς πνευματικῆς κινήσεως, τὴν ὁποίαν ἄλλοτε ἐπεδείκνυε εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς λογοτεχνίας. Ἐξ ἄλλου ὁ θάνατος τῶν ιστοριοδιφῶν Σπυριδωνοῦ Δε - Βιάζη καὶ Ἡλία Τσιτσέλη ἄφησε μέγα κεῖδον εἰς τὴν ἑπτανησιακὴν Ἱστορικὴν Σχολήν, τῆς ὁποίας ἦσαν ἐκ τῶν καλλιτέρων τελευταίων μελῶν, μολονότι ὁ δευτερός εἶχε πρὸ πολλοῦ, δυστυχῶς, ἐκλείνει διὰ τὴν ἐπιστήμην. Ἐκ τῆς πνευματικῆς κινήσεως τῶν νήσων ὀρεκούμεθα νὰ σημειώσωμεν μόνον τὰ οὐσιωδέστερα.

Εἰς τὴν Κέρκυραν ἀρκετὰ σημαντικὴ εἶναι ἡ ἐκδιδομένη ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Μαρτίνου ἐφημερίς «Ἑλπίς», ἐν τῇ ὁποίᾳ κατεχωρήθη εἰς ἐπιφυλλίδας ἀξία λόγον διατριβῆ περὶ τοῦ προστάτου τῆς νήσου Ἀγίου Σπυριδωνοῦ. Δυστυχῶς ὅμως διεκόπη ἡ ἐκδοσις τῆς «Κερκυραϊκῆς Ἀνθολογίας» τῆς κ. Εἰρήνης Δενδρινού, ἡ ὁποία συνεκέντρωνε τελευταίως ἀρκετοὺς τῶν Κερκυραίων καὶ γενικῶς τῶν ἐπτανησίων

(1) Σημ. «Ι. Α.» Ξεχωριστὰ σημαντικὴ εἶναι ἡ πνευματικὴ ἐπιστημονικὴ δράσις τοῦ κ. Δ. Ζακυθινού, πού γρήγορα θὰ καταλάβει ἐπιφανὴ θέσιν ἐν τῇ ἑλληνικῇ Λογοτεχνίᾳ. Σημειώνομε μερικὰ ἔργα του:

1) «Ὁ Χάρος στὸ δημοτικὸ τραγούδι», στὴν «Κερκυραϊκὴ Ἀνθολογία», 1924.

2) «Ἐνὸς σονέτου στὴ Νεοελληνικὴ Ποίησις» Ἀθήναι, 1926 (μελέτη αὐτοτελῆς).

3) «Φαίδρα Ἰππόλυτος» ποίημα στὸ Δελτίο τοῦ Ἀκαδ. δ. μίλου 1926.

4) «Ἀνέκδοτα ποιήματα» τοῦ Λασκαράτου Δελτ. Ἀκαδ. δ. μίλου 1926.

5) Ἀνέκδοτον δημοτικὸν τραγούδι περὶ τοῦ ἀγῶνος τῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ Ριζοσπαστῶν «Ν. Ἑστία», 1927.

6) «Νεοελληνικὰ Μετρικά». «Λογοτέχνης» 1927.

7) Σύντομον Δημοτικὸν τραγούδι «Λογοτέχνης» 1927 κλπ.

λογίων. Ἡ Κέρκυρα θὰ ἠδύνατο νὰ συντηρῇ περιοδικὸν καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐμφανήσεως καὶ ὕλης ἄριτον. Τοῦτο, τοῦλάχιστον μᾶς δεικνύει ἡ παλαιὰ ἐπιτυχία τῆς «Κερκυραϊκῆς Ἀνθολογίας».

Εἰς τὴν Κεφαλληνίαν ἡ ἰδία δυστυχὴς πτωχεῖα παρατηρεῖται. Ἐκδίδονται τρεῖς ἐφημερίδες, αἱ ὁποῖαι, πλὴν τῆς πολιτικῆς ὕλης, περιέχουν καὶ ὕλην φιλολογικὴν, ποιήματα, διηγήματα, χρονογραφήματα, ἐκ τῶν ὁποίων διακρίνει κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Ἀμπάτη καὶ Δ. Μανέντη δημοσιεύματα ποιήματα. Ἰὰ περισσοτέρας ὁμως εἶναι ὑποπίου ποιητικῆς ἀξίας δημιουργήματα νεαρῶν ποιητῶν, πού περισσότερον ἀγαποῦν τὴν ἐπίδειξιν ἀπὸ τὴν πραγματικὴν ἐξήφωσιν τῆς τέχνης. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ Ἱατροῦ κ. Γεωργ. Κ. Λασκαράτου εἰς τὴν «Ἑλπὶν» ἐκδοσις τῆς περιγραφῆς τοῦ σεισμοῦ τοῦ 1637 ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ τῆς μονῆς Σισαίων Ἱεροθέου Ἀββατίου ἐκ χειρογράφου τῆς Ἑθνικῆς βιβλιοθήκης τῶν Παρισίων. Δυστυχῶς ὅμως ἐδημοσιεύθη εἰς σειρὰν συνεχειῶν, πρῶτον τὸ ὁποῖον καθιστᾷ αὐτὸ δύσχρηστον ἢ δημοσιεύσεις ἐξακολουθεῖ ἀκόμη. Τελευταίως ἐγένετο προσπάθεια πρὸς ἐκδόσιν περιοδικοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Κεφαλληνία». Δύο μόνον φύλλα ἐξεδόθησαν χωρὶς νὰ εἰσποροῦν νὰ θεωρηθῶν σημαντικά. Ἐκ τούτων σημειωτέα τὰ ὀλίγα ἀνέκδοτα τοῦ Λασκαράτου.

Εἰς τὴν «Ἰθάκη» ἐκδίδεται μία ἐφημερίς ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἰθάκη» διευθύνεται δὲ ὑπὸ τοῦ λογογράφου κ. Λώρη Κουβαρά⁽²⁾ Τὸ περασμένο καλοκαίρι συνεκέντρωσε ἀρκετὰ σοβαρὰν φιλολογικὴν ὕλην, μετὰ τῆς ὁποίας καὶ ἄρθρα τοῦ φίλου κ. Θ. Τζαβέα.

Εἰς τὴν Ζάκυνθον ἡ ἐργασία εἶναι καλλιτέρα καὶ πολυτιμότερα. Ἐκδίδονται ἀρκετὰ ἐφημερίδες, μετὰ τῶν ὁποίων ξεχωρίζουν ἡ «Κοινωνική», ἡ «Ἀναγέννησις», ἡ «Ἐπτανήσος» καὶ ἡ «Ἀλήθεια». Ἀξία ἰδιαίτης σημειώσεως εἶναι τὸ περὶ τοῦ «Καντουνή» ἄρθρον εἰς τὴν Ἀλήθειαν ὑπὸ τοῦ ζωγράφου κ. Πελεκάση, εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα «Ἡ Φωσκολιανὴ Βιβλιοθήκη» εἰς τὴν

(2) Σημ. «Ι. Α.» Πρέπει νὰ σημειωθῇ ἰδιαιτέρα ἡ πνευματικὴ δράσις τοῦ κ. Λώρη Κουβαρά, καὶ αἱ ἀξιόλογες φετινῆς ἐκδόσεις του.

«Κοινωνική» ἄρθρον τῆς Κας Μαριέττας Μινώτου περὶ τοῦ Γερμ. Ξενοπούλου κ.λ.π. Ὁ Ἱστοριοδίφης κ. Α. Ζώης συνεχίζει εὐδοκίμως τὴν ἐκδοσὶν τοῦ «Αἱ Μοῦσαι». Ἰδιαίτερος ὁμοῦς πρέπει νὰ σημειωθῇ ἡ ἔκδοσις τῆς «Ἰονίου Ἀνθολογίας» περιοδικοῦ τὸ ὁποῖον συγκεντρώνει τὴν συνεργασίαν τῶν καλλιτέρων Ἑπτανησίων λογίων. Σημαντικὸν ρόλον ἔπαιξε τὸ περιοδικὸν τοῦτο εἰς τὸν ἐορτασμὸν τῆς ἑκατονταετηρίδος ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Φωσκόλου.

Τὸ γεγονός δὲμος τὸ ὁποῖον συνεκέντρωσε τοὺς Ἑπτανησους καὶ ἔδειξε ἐπαρκῶς τὰς διασκορπισμένας δυνάμεις τοῦ Ἑπτανησιακοῦ κόσμου εἶναι ἡ ὑπὸ τῆς «Ἰονίου Ἀνθολογίας» ἐκδοσις τοῦ Ἀναμνηστικοῦ Λευκώματος ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Φωσκόλου. Τὸ ἐν λόγῳ λεύκωμα ἀποτελεῖ σταθμὸν εἰς τὴν Φιλολογικὴν Ἱστορίαν τῆς Ἑπτανήσου τῶν τελευταίων ἐτῶν καὶ ἀπὸ ἐκδοτικῆς ἀπόψεως καὶ ἀπὸ ἀπόψεως περιεχομένου. Συνηργάσθησαν οἱ καλλίτεροι λογιοὶ ἡ κ. Μ. Μινώτου, οἱ κ. Μ. Σιγῆρος, Γρ. Ξενοπούλου, Σ. Μινώτος, Δ. Δάσης, Σ. Δεβάζης, Ψυχᾶρης, Βάλσας, Βάραλης, Γ. Ἀγρας, ὁ Θ. Βελιανίτης, ὁ Α. Μάτεσις, καὶ λ.π. ἀπὸ δὲ τοὺς ξένους οἱ κ. Φ. Βιλόνε, Γ. Διππαρίνι, Γ. Ματσόνη, Κ. Α. Τραβέρσι, Ἀγ. Ὀττολίνι, Σπαντόνι, κ.λ.π.

Γενικῶς ὁμοῦς, ἐὰν ἀφαιρέσῃ κανεὶς τὴν ἑκατονταετηρίδα τοῦ Φωσκόλου, θὰ εὕρῃ διὰ ἢ ἄλλοτε ἀκμάζοντα εἰς τὰ γράμματα καὶ τὰς Ἐπιστήμας Ἑπτανήσους ἔχει κατὰ πολὺ ὑλοσιεῖ τὴν πίεσιν τῆς Πρωτευούσης. Τὸ περιοδικὸν «Ἰόνιος Ἀνθολογία» σὺν τῷ χρόνῳ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ δώσῃ ἄρκετὴν κίνησιν εἰς τὴν λογοτεχνίαν καὶ τὴν ἔρευναν. Εἶναι ὁμοῦς ἀνάγκη νὰ ἰδρυθῇ καὶ ἐδῶ, ἐπιστημονικὸν Περιοδικὸν ὑπὸ τίτλον «Ἑπτανησιακά Χρονικά», ἀνάλογον πρὸς τὰ ἄλλα τοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐκδιδόμενα Ἡπειρωτικὰ, Κυπριακὰ καὶ Χιακὰ Χρονικά». Ἐκεῖ θὰ μελετηθοῦν ἡ Ἱστορία, ἡ Φιλολογία καὶ ἡ τέχνη, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἐν τῶν σημαντικωτέρων μερῶν τοῦ καθ' ὅλον Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

Δ. Α. Ζ.

Σημ. Γ. Α. Πρέπει ν' ἀναφερθῇ ἡ ἐφημερίς «Παξοί» Πάξων.

Κ. Π. ΚΑΒΑΦΗΣ

Ἡ ποίησις τοῦ Καβάφη, εἶναι ἓνα ἀρωματικὸν ἄνθος ποὺ ὅσο τὸ μυριζόμεσθε τόσο μᾶς τραβᾷ πρὸς κοινὰ του, κί δ' αὖ ἀπομακρυνθοῦμε ἀπὸ αὐτοῦ, μᾶς μένει ἡ νοσταλγία του καὶ μᾶς τυραννεῖ φριχτὰ.

Ποιὸς ἀπὸ τοὺς νέους συναδέλφους του δὲν ἐδέχθη τὴν ἐπίδρασιν τοῦ αὐτοῦ κατὰ πρῶτον, ποιὸς δὲν προσπάθησε νὰ νὰ τὸν παρακολουθήσῃ παράλληλα, ποὺ νὰ μὴν ἔχει ὁμοῦς σχέσιν μὲ τὴν τεχνοτροπεία του; Ποιὸς, ἀκόμα, μπορεῖ νὰ μᾶς πῇ γιατί ἔχει κατορθώσῃ μὲ τὴν ποίησίν του νὰ μᾶς σύρει, ὅπως ἡ Σειρήνες, πίσω του καὶ νὰ μᾶς ὑποβάλλῃ διαρκῶς τὴν γενικὰ εἰρωνικὴ ποίησίν του, τὴ γεμάτη ἀπὸ σάτυρα, φιλοσοφία, νοσταλγία καὶ ἀπέραντο ἔρωτα;

Ὁ Καβάφης δὲν εἶνε λυρικός ποιητής, βέβαια: μικρότατο τὸ κατ' ὅ. Εἶναι ὁμοῦς ἓνας τεράστιος φιλόσοφος ποὺ σὲ θέτει σὲ δίλημμα καὶ σὲ κάμνει ἅμα τὸν μελετᾷς νὰ διερωτάσαι: μοῦ δίνει αἰσθητικὴ συγκίνηση μὲ τοὺς στίχους του, ἢ μὲ χοροῖδεύει; Ἡ ποίησις τοῦ Καβάφη εἶναι ἄνθος τῶν τροπικῶν: δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ἀπολαύσῃ κανεὶς ἂν δὲν ἔχει χαρίσματα: τὰ ὁποῖα βεβαίως ἔχουν μόνον οἱ διανοητικὰ ἀνώτερα καλλιεργημένοι. Διὰ τοὺς πολλοὺς ὁ Καβάφης εἶναι ἀπρόσιτος: καὶ γιὰ τοὺς ὀλιγώτερος ἓνα πρόβλημα, μιὰ σφίγγα, καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους, τοὺς καλαίσθητα ἐκλεπτισμένους: ἓνας πολὺ μέγας, παγκόσμιος, γιὰ νὰ πῶ τὴ γνώμη τοῦ Ἀλκῆ Θούλου, ποιητῆς.

Ὁ Καβάφης στὰ τελευταῖα χρόνια, ἔχει μιὰν τεράστια ἐξέλιξιν. Ἐνῶ κάπου - κάπου φαινόνταν πὺς ἐπαναλαμβάνονταν, ἔξαφνα μᾶς βομβάρδισεν μ' αἰσθητικὰ ποιήματα λεπτότατα, γεμάτα ἀπὸ σάτυρα λεπτὴ καὶ νοσταλγία, γεμάτα ἀπὸ αγωνιώδες πάθος, ἀπὸ αἰσθημα ποὺ σπανίως κανεὶς συναντᾷ σὲ σημερινὸς ποιητὰς. Ἐρεῖ νὰ δώτῃ τὸν σημερινὸν πόνον ἀνάμικτον μὲ τὴν νοσταλγίαν καὶ τὴν σάτυραν μαζί, τόσον προσωπικὰ, ποὺ σ' ἀφίνει στὸ τέλος μ' ἓνα χαμόγελο καὶ ἓνα ἐρωτηματικὸ ἀμφιβολίας. Εἶναι ὁ μόνος ποιητῆς ποὺ θὰ εἶναι σύγχρονος - ὅπως ὁ Οὐάιλντ.

Στὰ σημερινὰ τελευταῖα ποιήματά του ποὺ δίνει ἡ «Ἰόνιος Ἀνθολογία» οἱ ἀναγνώστες τῆς θὰ βροῦν τὸν ἴλιγον τοῦ πάθους, μὰ καὶ τὴν νοσταλγία τοῦ πόνου γύρω μὲ μιὰ φιλοσοφία γεμάτη ἀπὸ σκεπτικισμό.

Ὁ Μάριος Βαϊάνος

— Λάβαμε ἀπὸ τὸν κ. Σπ. Κερκύραν πρὸς δημοσίευσιν ἔγκληση στοὺς Ἑπτανησίους σχετικὰ μὲ τὴν πρότασιν τοῦ Ἑπιφανῆ ἱστοριοδίφῃ κ. Σπύρου Θεοτόκῃ γιὰ τὴν ἔκδοσιν ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ μὲ τὸν τίτλον «Ἑλληνομνήμων», ὡς ἐξακολουθήσῃ τοῦ δμῶνυμον καὶ ἀναπλήρωτον ἐκείνου τοῦ Α. Μουστοξύδη καὶ Σπ. Λάμπρου, πρὸς ὑποδεικνύει τοὺς πόρους πρὸς τὰς ἀπορροὰς νῆκει ἓνα τέτοιο περιοδικό.

Μὲ φανατισμό ὑποστηρίζουμε καὶ ἐμεῖς τὴν ὡραίαν αὐτὴν ἰδέαν καὶ συστήνουμε σὺν τοῖς ὅλοις τὰ ὑποστηρίζουν τὴν ἔκδοσιν του.

— Στὶς 27 Φεβρουαρίου ἤρθαν στὸ νησί μας 150 ἔκδοροι μετὰ τοῦ Συλλόγου «Δάντης Ἀλγκιέρι», μὲ τὸ πολυτελέστατο ἀτμόπλοιο «Γέβερε». Κατάβησαν χάλκινα στέφανα στὸν Οὐγο Φώσκολο καὶ Σολωμό. Τοὺς προσφώνησε ὁ ἐδ- γενίστατος Δήμαρχος κ. Ἰθακήσιος, τὸν ὁποῖον ἀντιφώνη- σε ὁ κ. Τσεκερέλλης καὶ ὁ κ. Μάρκος ντε - Μάρκι, πρό- εδρος τῆς διοργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν ἐκδρομὴν.

— Ἡ κ. Μαριέττα Μινώτου, ἐκδίδει προσεχῶς ἓνα τόμον ἡθογραφικῶν διηγημάτων (ἡ σειρά δημοσιεύεται στὸν Ἀ- γῶνα τῶν Παρισίων καὶ στὴν Πολιτείαν), ἓνα ἄλλον ψυ- χογραφικῶν, καὶ δυο λαογραφικῶν.

ΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟ ΧΡΟΝΟ ΤΗΣ «ΙΟΝΙΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΑΣ»

Συνεργάσθησαν οἱ κ. κ.

Α. Ἀνδρεάδης Μ. Βαϊάνος - Θεόδ. Βελιανίτης - Σπ. Βλαν- τῆς - Γ. Βλαχογιάννης - Φ. Γιούλλης - Δ. Δάσης - Εἰρήνη Λε- ντρινού - Κ. Κοβάφης - Δ. Γρ. Καμπούρογλου. Δώρης Κου- βαρᾶς Ἀγλ. Κυρμιζάκη - Ι. Α. Αεονταράκης - Γ. Λαμπελέ- τη - Ν. Μάργαρης - Α. Σ. Μάτεσις - Σίμος Μενάρδος - Μαρι- έττα Μινώτου - Σπ. Μινώτος - Παν. Μουζάνης - Δ. Μπονίκος - Μυριωτίσση - Γρ. Ξενοπούλου - Ζαχ. Παπαντωνίου - Ν. Πε- τριδῆς - Ι. Τσεκερέλλης - Μ. Τσιριμώκο - Χ. Χρηστοβασιλῆς - Ζωὶ. Ζυγνῆρος - Κ. Ζέξας.

Λάβαμε καὶ συσταίνουμε τὴν ἀκόλουθα βιβλία:
Φωτεινούλα καὶ Ματωμένο Γέλιο τοῦ κ. Κωστή Κων- σταντινίδου, ἰδεολογικά δράματα πρὸς παίχτηκαν μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν.

— Κωστής Παλαμᾶς, κριτικὴ ἀνάλυση τοῦ ποιητῆ ἀπὸ τὸν πᾶρα πᾶνον συγγραφέα

— La fine del Regno dei Borboni τοῦ καθ. Φρ. Γκουαρντιόνε.

— Σύμβολα, Ποιητικὴ συλλογὴ Γ. Μαλιέζου.

— Τ' ἀνθρώπινα, Ποιητικὴ συλλογὴ τοῦ κ. Παύλου Φλώρου.

— Cossredo Mameli e l'Accademia per Venezia a Roma, τοῦ καθ. Ἐρσίλιο Μικέλ.

— Ἑλεγχοί, Ποιητικὴ συλλογὴ τοῦ κ. Παν. Μαυρέα.

— Ἅγιος Σπυρίδων, λαμπρὸ θεολογικὸν περιοδικό, μὲ ἰδρυτὴ τὸν Σεβασμιώτατο λόγιον Μητροπολίτη Κερκύρας Ἀθηναγόρα.

— Ἡ Τηλεγραφικὴ Ἐπιθεώρηση, ἐξέδωσε ἔκτακτο πανη- γυρικό τεύχος μὲ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ Α' Συνεδρίου τοῦ Συλ- λόγου τῆς Ἀγγλικῆς Τηλεγραφικῆς Ἑταιρείας.

— Ἐπίσης τὰ τελευταῖα φύλλα τῶν περιοδικῶν: Νέα Ἑ- στίαν, Ἑλληνικὰ γράμματα, Ἑλληνικὴ ἐπιθεώρησις, Μεγά- λη Ἑλληνικὴ Ἑγκυκλοπαιδεία, Ἑλληνὶς, Ἀναγέννησις, Νέα Ἀγωγή, ὁ Ἀγῶνας τῆς Γενεύης, Παιδικὴ Ζωή, Ἑρ- μῆς Στανδὸς τῆς Νεότητος, Ἐπιστημονικὴ Ἠχώ, Ραδά- μανθους — Τὸ Φῶς, Νεοελληνικὰ Γράμματα (Ἡρακλείου), Νέα Ζωή, Ἀλεξανδρινὴ Τέχνη καὶ Παναγιύπια (Ἀλεξαν- δρείας), Τηλεγραφικὴ Ἐπιθεώρησις (Σύρον) Libre (Μονπελιέ), Ἡ Σύγχρονη Σκέψις (Σικάγου), Δομένικος Θεοδοκόπουλος, Περιοδικὸν Δελτίον Βιβλιοθήκης (Χανίων) Europa Orientale (Ρώμης), Studi Senesi (Σιένα), Libri del giorno (Μιλάνου)

Ἐφημερίδες: Le journal des Hellenes μὲ τὸ ἔξοχο πανη- γυρικό του φύλλον γιὰ τὴν ἐπέτειον τοῦ Ναυαγίου (φράγκα- πέριτε), Ἑμπρός, Πολιτεία, Ταχυδρόμος (Μιτυλήνης) Πα- ρατηρητής (Χανίων), Ὅσις, Κοινωνικὴ (Ζακύνθου) Νέαι Ἰδέαι (Ἀθηνῶν), Νεολόγος, Τηλέγραφος (Πατρῶν), Φῶς Ἰδέαι (Ἀθηνῶν), Ἀδρὴ δωδεκανησιακὴ (Ἀθηνῶν), Ἑλῆς, Μέλλον, Τελῶνιον (Ἀργοστολίου), Ἐλευθερία (Ἰ- ωαννίνων), Ποῦροι (Πατρῶν), Ἰθάκη (Ἰθάκης), Κερκυρα, Κερκυραϊκὴ Ἠλπίς, Ἀνταίς, Ἐφημερίς τῶν Εἰδήσεων (Κερκύρας) Ναυπλιακὴ (Ναυπλίου), Μεταβολή, Κραυγὴ (Μεσολογγίου), Φωνὴ τῆς Κύπρου (Λευκωσία).

